

Gilen TXINTXURRETA BEITIA
Arkitektoa

37 galdera, eta askoz gehiago

Trantsizio Energetikoaren Legea onartu da egunotan, eta zalantzati nago erreakzioak ikusita. Ruperrek badu kanta eder bat, “37 galdera” deitua. Dudaz beteriko kanta bat, sarritan, esanez baino gehiago argitzen baita galdetuz. Imitazio joko bat egiten saiatu naiz, barkaidazue atrebentzia.

37 galdera ekologiaz, trantsizio energetikoaz, nekazaritzaz, energiaz, munduaz...

Nolatan, nolatan da posible
Legebiltzarraren ateen aurrean
ekologista eta traktorlari,
naturaren maitale zein kimikoen
erabiltzaile,
elkar harturik protestan ibiltzea?
Zergatik, zergatik daude batak zein
besteak
jarrera onak sustatzen dituen, jasangarritasunerako gidalerro bat baino ez den
lege batekin amorruan?
Zer dio, bada, lege horrek,
nolatan ditu denak haserretzen?
Ez al da inor ibiliko
honen guztiaren inguruan bazterrak
nahasten?
Nor dabil nekazariei beldurra sartzen,
zentzugabekeriak whatsapp bidez
zabaltzen,
negoiazio serio bat oztopatzen?
Zerbait ote du irabazten?

Europar trabek nekazariei
dieta bizimodua zailtzen
eta kanpotik datozen produktuei,
neurri berak betetzen ez dituztenei
atea zaie aise zabaltzen.
Nola liteke Europa eredugarri horretan,
protesta frantsesen ostean,
pestiziden debekua alboratzea,
ekologiaren oinarrietako bati muzin
egitea?
Atzera goaz aurrera beharrean.
Landa munduak bizirauteko

jarraitu behar al du kutsatzen,
eta ez eredu berriak bilatzen?
Noiz arte jarraituko dugu ostrukak
bezala burua gordetzen?

Zergatik da horren garrantzitsua
Trantsizio Energetikoaren Lege
entzutetsua,
intentzio onen zerrenda besterik ez
den dokumentua,
debekurik apenas ez duena,
ekintzetan horren lausoa dena?
Hura gabe ere ondo jardun gintezke.
Zertarako beste lege bat
ditugunekin haren helburuak lortu
ahal direnean?
Burokrazia gehiago dakarren lege bat,
arauek itotako gizarte batean.
Paperean horren fin,
eta gauzatzean horren baldar.
Idazten baino, hobe genuke egiten
jakin.

Benetan sortu behar dugu horrenbeste
energia
gure herri txiki honetan?
Ez al genuke onartu behar,
produktuak saltzen ditugun moduan,
energia erosi beharra dugula?
Ezin dugula dena egin,
gure lurralde osoa esplotatu,
ekologiaren izenean hankaperatu,
paisaiarik gabe ezin gaitezkeela geratu.

Horren txarrak al dira haize errotak?

Ilustrazioa: GILEN TXINTXURRETA BEITIA

Ez al dute paisaia gehiago suntsitzen
pinuak matarrasan mozteak
edo Max Centerreko aparkalekuak?
Gure egunerokotasunean ditugu
denak onartuta.

Ez al da, ez al da apur bat gezurteroa
arazo klimatikoaren konponbidea
kontsumoaren murrizketa dela esatea
eta hori lortzeko biderik ez jartzea?
Ez al da gure bizimodua
murrizte horren guztiz aurkakoa?
Gutxiagorekin bizi behar eta
beti gehiago nahi.
Lan on bat oporrak izateko,
oporrak urrutira bidaiatzeko,
hegazkin merkeak, haraino joateko,
Airbnb bat, hotela ez ordaintzeko.
Hau guztia norbaitek du ordainduko.

Ez al da hau gure gizartea?
Bere burua ekologizatatzat duen gure
gizartea.
Bere mendietan trenik nahi ez eta
egunero errepidera doana,
etxe bakoitzean auto pareia duena,
heldutasuna gidabaimenari lotu diona,
aho berde eta birika grisak dituen.

Nola murriztu
ongizatea produkzioari lotu
diogunean?
Nola murriztu
daukaguna mantendu nahi dugunean?
Nola murriztu
hainbesteren bizi maila hobetu behar
dugunean?
Nola murriztu?

Irtenbidea zein ote?
Nola lortu?
Norantz joan?

Barnean gorderik badira beste
horrenbeste
galdera erantzunik gabe.
Norbaitek argi hitz egin arte
jarraituko dut ezjakintasunean. •